

den blev overfyldt. Skulle disse Ulemper ere, og hvorvidt de hos os alle ere komne tilstede, samt i hvilket Omfang, skal jeg ikke her ved Finantslovens Behandling komme nærmere ind paa; det vil der, efter hvad vi hørte af den høitærede Justitsminister idag, maaske findes en mere tilsparende Anledning til; men jeg vil sige, at det glædede mig at høre af den høitærede Justitsminister, at han fra først af har været en Modstander af Loven af 1868. Jeg tilføjer, at jeg ikke ventede Andet efter den høitærede Justitsministers store Velæstthed. Det er ikke Alle, som have Leilighed til eller Opfordring til at følge med de forskjellige Forholds Udvikling i Udlandet; men at den høitærede Justitsminister i saa Henseende ikke staar tilbage for Nogen, er os Alle bekendt. Men naar den høitærede Justitsminister mente, at der stillede sig for store Vanskeligheder i Veien for at komme bort fra den hele Ordning, saa tror jeg, at han dog maaske nærede efter min Mening noget overdrevene Betænkkeligheder. Den høitærede Justitsminister nævnte, at der er en Del, som allerede ere indenfor, og at der staar en Del, som have Expectance paa at blive Sagsførere. Jeg antager, at den høitærede Justitsminister derved sigtede til de Sagsførerfuldmægtige, som ere ansatte hos deres respektive Principaler, og som haabe, naar de 3 Aar ere gaaede, selv at blive Sagsførere. Maaskee ogsaa den høitærede Justitsminister har sigtet til dem, som endnu ikke ere blevene Fuldmægtige hos nogen Sagsfører, men paatænke at blive det, hvad enten de allerede have taget Examen eller endnu ikke have taget denne. Jeg tror ikke, at man her behøver at være for varsom. Efter den Erfaring, som jeg har kunnet indsamle, og efter den Mening, som jeg derpaa grundet har kunnet danne mig, tror jeg at kunne sige, at der i den juridiske Verden, som her kommer i Betragtning, saavel hos Sagsførerne, som hos de unge Mennecker, der haabe at blive Sagsførere, er en afgjort Uvillie mod denne Lov. Jeg har ikke Mandat til at tale paa Nogens Vegne; men jeg siger, at det er min bestemte Erfaring, jeg har jo Leilighed til at tale med mange af den Slags Mennecker, og jeg tror at kunne sige ganske bestemt, at denne Lov er ilde seet saa at sige af dem Alle. Tidligere var det Noget, naar Nogen havde opnaaet at blive Sagsfører, det var en Stilling, som, naar den Vedkommende ivoirigt gjorde sin Pligt, aabnede ham Udsigt til et hederligt og tilfredsstillende Erhverv; men det er jo paa ingen Maade Tilfældet nu. Nu er det en ren Høfsard, den, der løser sin Sagsførerbevilling, veed ikke engang, naar han vil kunne tjene de Penge, som den har kostet ham, og Udsigten til Erhverv og til med denne Bevilling i sin Haand at danne sig en Stilling, er saa forrykket, at den kun for Saa har Noget at sige. Jeg har ikke hørt en eneste Gang nogen af de yngre Sagsførere eller Fuldmægtige ytre, at han vilde ønske, at denne

Lov vedblev at bestaa. Jeg har ikke hørt en eneste forsøre den, men jeg har hørt Mange angribe den netop fra de Synspunkter, som jeg nævned. Jeg tror derfor ikke, at Skuffelsen vil være saa stor, dersom man paa een Gang lukkede Døren. Ja den høitærede Justitsminister udtalte, at, naar man een Gang havde lukket Døren op, var det vanskeligt at lukke den i. Jeg tror ikke, at Vanskeligheden er saa stor, eller at man vil berede store Skuffelser. Men dersom man vil tage Hensyn — og saadanne bør maaske tages — saa forekommer det mig, at det ikke vil være vanskeligt at træffe en Tidsgrænse, at kunne sige med Billighed forud det Diebst, paa hvilket man vil lukke Døren i. Jeg tænker paa, at dersom man f. Ex. satte, at 3 Aar efter at Loven var udkommen, bliver der ingen Sagsførere mere paa den Maner; da havde Alle, som endnu ere inde som Fuldmægtige, endnu Udgang til at kunne blive Sagsførere (Berg: De, der have taget Examen!) Det erede Medlemmer siger, at der er dem, der have taget Examen og endnu ikke ere blevene Fuldmægtige. Ja, er der Nogen, som har Examen og ønsker at blive Fuldmægtig, kan han blive det strax. Det bliver nemlig vanskeliggere og vanskeliggere at finde Fuldmægtige. Man har ligefrem kun at tage til Holdene, Examinanderne fra de 3 sidste Aar, over den Tid ere de selv blevene Sagsførere, og da Sagsførernes Antal voger i langt større Grad og med et langt større Tal end de juridiske Kandidaters, saa kommer den Tid, hvor det bliver meget vanskeligt at faae en Fuldmægtig. Er der altsaa nogen juridisk Kandidat, der har Lyft til at blive Sagsførerfuldmægtig, kan jeg endogsaa sige, at det kan han næsten blive strax, naar han ønsker det. Man kunde nævne dem, som endnu ikke have taget Examen, og de, som gaa i Latinsolen, og som tænke paa at blive Jurister, og man kunde endogsaa gaa endnu længere tilbage, men jeg tror dog, at det maa erkendes, at saa langt tilbage kan det neppe med Billighed fordres, at Hensyn skulde tages. Den høitærede Justitsminister nævned de forskjellige Midler, ved hvilke han paatænkte at imødegaa de Ulemper, som ere flydte af den nuværende Ordning af Sagsførervirkomheden. Om jeg forstod ham rigtig, er der navnlig to Midler, som han tænkte paa, det ene var at stærpe Udgangen til at blive Sagsfører, at fordre strengere Betingelser og det andet var Indrettelsen af et Sagsførercollegium, Sagsførerraad, Sagsførerkammer, eller hvorledes man nu vil benævne en saadan Institution. Med Hensyn til det Første, at stærpe Udgangen til at blive Sagsfører ved at fordre f. Ex. — jeg antager, at det er det, som den høitærede Justitsminister har tænkt paa — en længere Forberedelsestid som Fuldmægtig, end nu er Tilfældet, og maaske en bedre Examen, vil jeg sige, at jeg tror, at det er et stort Spørgsmaal, om man derved opnaar nogen Ting. Man kan ikke lukke Døren